

Kerst – een witte vlag op de markt

Het is alweer een heel aantal jaren geleden, dat Hetty en ik op het marktplein van Montauban, Frankrijk, kerstliederen stonden te zingen.

Eerst met z'n tweetjes en later met wat broeders en zusters van verschillende kerken, die spontaan erbij kwamen staan.

Van een witte vlag hadden we toen nog niet gehoord.

Maar onze liederen spraken wel van overwinning van het licht op de duisternis. Van een nieuw begin. En dat een schoon leven mogelijk is vanwege de schoonheid van Jezus die op onze rekening komt te staan. We zongen van wapperende hoop. Van DE hoop voor mens en wereld, omdat de Here Jezus Christus op zo'n onvoorstelbare heerlijke wijze tot ons is gekomen.

Toen we nog met z'n tweetjes stonden te zingen stopte er een man.

Hij was zichtbaar kwaad of ontdaan.

Toch wachtte hij totdat we uitgezongen waren. Toen vroeg hij ons met veel emotie in zijn stem of we geen kerk hadden om onze liederen te zingen?

Ja, die hadden we wel.

Waarom zongen we de liederen dan niet in de kerk in plaats van op de markt?

Want – en daar kwam de aap uit de mouw- hij vond het niet leuk en gepast dat er Kerstliederen gezongen werden op de markt. Dat we die zongen in de kerk, vond hij prima, maar niet op de markt, niet op 'zijn' markt.

Hij wilde op de markt kunnen lopen zonder Kerstliederen te moeten horen.

We waren er even stil van. Hij zag het en liep door.

Na een tijdje gingen ook wij door met zingen.

Ik moet denken aan het begin van het Evangelie naar Johannes. Daar schrijft de apostel:

1 ⁵En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen.

⁹Dit was het waarachtige licht, dat in de wereld komt en ieder mens verlicht.

¹⁰Hij was in de wereld en de wereld is door Hem ontstaan en de wereld heeft Hem niet gekend.

¹¹Hij kwam tot het Zijne, maar de Zijnen hebben Hem niet aangenomen.

¹²Maar allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven kinderen van God te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven;...

Onze witte vlag mag met Kerst wapperen vanaf de Kerk of op het Kerkplein, vanaf onze huizen en... ja ook op het marktplein in ons dorp of onze stad.

Je kan er ook Kerstliederen bij zingen.

De vlag en Jezus' naam zal niet iedereen direct bekoren en veranderen. Dat komt door de hardnekkige duisternis waarin ze wappert.

Die duisternis hoeven wij niet te lijf te gaan. Regelmatig kunnen we er wel, bedroefd, even stil van worden. Maar na een tijdje, zingt het gewoon weer in ons... Zijn heerlijke Naam, Zijn zo grote diepe liefde. De vlag mag uit, zeker ook op Kerst en ook op het marktplein.

Wonderlijk blijft het wel dat een profetie zegt over onze Heiland, Gods uitverkorene, Zijn geliefde, in wie Gods ziel een welbehagen heeft; ... dat Hij niet twisten zal of schreeuwen, en niemand op de pleinen zijn stem zal horen (Jesaja 42:1), terwijl bijvoorbeeld Paulus wel vrijmoedig Jezus verkondigde op de markt en op de Areopagus van Athene (Handelingen 17:17).

Ik denk dat het wil zeggen dat wij, mensen niet hoeven te overtuigen. Of dat wij Gods' eer zouden moeten verdedigen. Maar dat we heel nederig gewoon stil kunnen zijn bij oppositie of desinteresse.

Er staan God zoveel middelen ter beschikking, dat het echt niet van ons afhangt.

Dat maakt heerlijk blij en ontspannen bij een kribbe in de stal en onder de witte vlag.